

ספר
הורה יצחק

קביעה זמן המוח

בעוזהשיות

ספר

בנין אב

תשובות ומחקרים

חלק שלישי

כולל תשובות וברורים בהלכה,
באורי סוגיות וחידושים תורה
על סדר ארבעת חלקיו השולחן ערוך
שנערכו בעוזה החונן לאדם דעת ע"י הצב"י, משרת עם קדושים

אליהו בקשי דורון

הראשון לציון הרב הראשי לישראל
וראש בית מדרש להוראה "בנין אב", ירושלים

נדפס בירושלים קרתא דשופריא טובב"א

שנת תשס"ב

כִּי חַיָּם הַמֶּלֶךְ לְמַלְאֵיכֶם וְלֹכֶל בָּצְלוֹ מִרְפָּא

ספר

רזה יעקב

בו נקבעו באו ייחדי
פסק דין וחקרי הלכות
משמעות חוליה וגופם
וקביעת זמן המות

חברתיו וערכתיו מיד ה' עלי השביל

יעקב ששון

שנת ברך לכהתי (תש"ע) לפ"ק

כלפם פניהם יכו צללים תובב

לב האבן מקרובכם ונתתי לכם לב בשר", יהיו רצון שבמקום השתלות אלו שביידי אדם, שתרכבה בריאות בידי שמים ולא נזדקק לא לרופאים ולא לרפואות.
רצ"ב נספחים.

עיריית חיפה - משרד הבריאות
מרכז רפואי חיפה (רוטשילד)
הפקולטה לרפואה, הטכניון

לכבוד
הרוב בקש דורון
הרוב הראשי וראב"ד
חיפה
כבוד הרבה,

הנדון: משתלי עצם מן המת

לאחרונה חלו שיפורים רבים בתחום פרקים, המאפשרים לחולים רבים לחזור למעגל חיים תקין אף לאחר תאונות או מחלות קשות שפגעו במערכות הפרקים והעצמות.

בין חידושים אלה מופיע השימוש ב"שתל עצם" הנלקח מן המת, אשר מטרתו להשלים חסר עצם בגפה, עצם מושתלת זו מאפשרת ביום הרכבת מושטל פרק מלאכותי עליה וכן ניתן להחזיר לחולה את תפקוד הגוף הפגועה, ניתוח שלא ניתן היה לבצע עד כה עקב חסר העצם שמנע את אפשרות השתלת הפרק.

באלה"ב קיימים בנק לעצמות גפים שהוקם למטרות אלה, העצמות נלקחות מגופות של נפגעי תאונות שאין נדרשות לקבורה, ואשר יש להניח על כן שאינם "בני ברית".

מאחר ובארץ ישנו מספר רב של נפגעי תאונות הסובלים ממצבים של "חסר עצם" המונע מהם חיים אפשרות של השתלת מפרקים, חיוני להפעיל שיטת " השתלת עצם" גם כאן.

ראוי להזכיר כי העצם המושתלת מהויה מעין "סד" להתחזות העצם הטבעית על פני המושתלת.

המת, ואם יש יותר לא לקבור ולהנות מהשתל, הוא משומש שדין פקוח נשא או חיota השתל או העצם, מפיקיעים את איסור ההנאה ומצוות הקבורה, אבל ברור שאין להם בעלות על הגוף המת, לפי שכל בעלותן הייתה על האיבר חי, לפ"ז ברור שאין לקרוبيים הזכות לדריש כסף תמורת הסכמתם למסוד איברים, משומש שכל מה שהיה להם באיברים הוא חיוב מצות הקבורה, ואם מותר שלא לקבור, היתר הוא ויכולים הם להסכים, אבל לא להינות מהמת שאינו שלהם, ואין דומים לתורם שיוכלו לקבל תשלום על הסכמתו וצערו, כל עוד הוא בעל האיברים זוכתו להנות מהם. השאלה העקרונית יש לה השאלות לשאלת אם מותר לעת הצורך לחת מבלי רשות איבר להצלחה, אולם לעניין בעלות לאחר ההשתלה נראה שאין כל זיקה של בעלות לאיבר הנש탈, בפרט לאחר שחזר לחיותו בגוף הנש탈.

לפ"ז, יש לדון שיש לקבור את הלב הנש탈 לצד הנש탈 ולא לצד התורם, לפי שפסקעה מצות הקבורה מאצל התורם עם חיota האיבר, וגם לטענת השידי אש שמצוות הקבורה היא כללית על המת, לאחר שפסקעה מצוה זו עם חיota הדבר, אין כאן לב של התורם הקודם.

עצם של נרכי שנש탈ה בגוף ישראל, אסורה בשטילה נוספת עצם ישראל שאסורה בהנאה, ולא גרעעה מנוי המת שנאסר בהנאה.

הוכחנו בסברא שלכל הדיעות, לאחר חיota האיבר הנש탈, כשם שפסקעה ממנו הטומאה ומצוות הקבורה, כך פסקעה ממנו כל זיקת בעלות לתורם הקודם, ואין לו כל זכות על השTEL שנתרם.

אדם עם כליה שתוליה, דיןנוadam שלם עם כל האיברים, לפי שהכליה מתפרקת כחיה בלבו, ואינה מטמאת ופטורה מקבורה, ונחשבת כחלק מגופו, ואיןנו adam חסר איבר.

על אף שהשתלות הנעשית בידי אדם, גוררות בעקבותיהם שאלות והשלכות חמורות רבות, בפרט השתלת לב, בכל אופן השתלת לב, לא רק שמותרת, אלא פעללה ברוכה היא להצלת חי אדם, ואפשר לומר שגם זה נכלל בהבטחת הנכיה "זהו זאתyi את